

Ο Τσίπρας και το επιτελείο του νομίζουν πως μπορούν να ξεφύγουν από την κατακραυγή που προκαλεί η ψήφιση του 3ου τρισεχιρότερου Μνημονίου με ένα άλμα προς τα μπρος. Πρόκειται για άλμα στο κενό. Η παραίτησή του και η πρόωρη προσφυγή στις κάλπες 7 μήνες μετά την εκλογή του συνιστά κατάρρευση. Κατάρρευση στιγματισμένη από το όνειδος της υπογραφής του 3ου Μνημονίου με το τρικέφαλο τέρας των δανειστών που τους μετέτρεψε σε “θεσμούς” αλλά τώρα έγιναν τέσσερεις και λέγονται κουαρτέτο.

Ανεξάρτητα από εκλογικούς τακτικισμούς -και την αισχρή αντιδημοκρατική ενέργεια της αγνόησης όλων των κομματικών οργάνων και των μελών του ΣΥΡΙΖΑ, της εξουδετέρωσης των εξ αριστερών εσωκομματικών αντιπάλων και επικριτών του με αποκλεισμό από τις εκλογικές λίστες και σύγκλιση συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές(!)- η κυβέρνηση Τσίπρα που καμώνονταν την αριστερή είχε το ίδιο και χειρότερο άθλιο τέλος με τις μνημονιακές αστικές κυβερνήσεις Παπανδρέου - Βενιζέλου, Παπαδήμου και Σαμαρά. Το τέλος μιας κυβέρνησης που συνθηκολόγησε με τους ντόπιους και ξένους ταξικούς εχθρούς του λαού και πρόδωσε όλες τις λαϊκές προσδοκίες

Η κατάρρευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κορυφώνει την κρίση της αστικής εξουσίας.

Η εργατική τάξη, άνεργη και εργαζομένη με όρους σκλαβιάς, η καταδικασμένη σε ανεργία νεολαία, η φτωχή αγροτιά και οι υπό χρεοκοπία επαγγελματίες των πόλεων, δεν έχουν να επιλέξουν ανάμεσα στους μνηστήρες των ιμπεριαλιστικών-ληστρικών Μνημονίων τον δήμιό τους. Πρέπει να βγουν στο προσκήνιο της άμεσης δράσης. Να πάρουν την τύχη τους και τις τύχες των παιδιών τους στα χέρια τους. Όχι μόνο να αλλάξουν κυβέρνηση, μα να γκρεμίσουν όλο το σύστημα οικονομικής και πολιτικής εξουσίας των κεφαλαιοκρατών.

Η εργατική τάξη σε συμμαχία με τα εργαζόμενα στρώματα πρέπει να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους, καταστρέφοντας την εξουσία των από πάνω κι όλους τους μηχανισμούς αντιλαϊκής επιβολής και κρατικής καταστολής.

Μόνο με μια εργατική κυβέρνηση, με ένα εργατικό κράτος βασισμένο όχι στην απάτη του κοινοβουλευτισμού αλλά στη δημοκρατία των εργατικών συμβουλίων, των λαϊκών συνελεύσεων και άλλων γνήσιων λαϊκών οργάνων, μπορεί να δώσει μια ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ.

Η κρίση δεν λύνεται με “καλύτερους” διαχειριστές δεξιούς (που τους γνωρίσαμε) ούτε με αριστερούς εντός συστήματος όπως ο Τσίπρας. Ούτε με ταχυδακτυλουργίες με το νόμισμα γιατί δεν είναι απλά νομισματική. Είναι ιστορική, δομική και παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού και για την λύση της χρειάζεται έξοδος από το σύστημα. Αντί να βλέπουμε τη χιονοστιβάδα του δυσθεώρητου χρέους να συνθλίβει τις ζωές μας, αντί να βλέπουμε τα εκατομμύρια ανέργους να αυξάνουν, τις συντάξεις και τους μισθούς να εκμηδενίζονται, το δημόσιο πλούτο να ξεπουλιέται, κι εκατοντάδες χιλιάδες νέους να παίρνουν το δρόμο της μετανάστευσης, πρέπει να βάλουμε τέλος στο ιστορικά ξεπερασμένο, χρεοκοπημένο, διεφθαρμένο σύστημα των καπιτα-ληστών.

Ναι, υπάρχει λύση έξω από τα Μνημόνια και την ανθρωπιστική καταστροφή. Και δε θα δεχθούμε τη δυστυχία και την καταστροφή ενός λαού και τη μετατροπή της Ελλάδας σε προτεκτοράτο για να κερδίζουν τα παράσιτα του διεθνούς χρηματο-πιστωτικού ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου.

Το ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ καλεί σε συστράτευση σε ένα ταξικό Ενιαίο Μέτωπο πάλης των εργατικών και λαϊκών οργανώσεων και κινημάτων για μια σοσιαλιστική διέξοδο από την κρίση του καπιταλισμού. Προτείνουμε το πρόγραμμα πάλης μας να περιλαμβάνει τα παρακάτω κομβικά στοιχεία:

* Διαγραφή του χρέους στους ληστές του ληστρικού διεθνούς ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου και των Ελλήνων καπιταλιστών που έχουν επενδύσει στη χρεοκοπία της Ελλάδας.

* Άμεση κατάργηση των Μνημονίων και όλων των εφαρμοστικών νόμων.

* Εθνικοποίηση όλων των τραπεζών -που έτσι κι αλλιώς στηρίζονται στη χρηματοδότηση του δημοσίου, δηλαδή στη φορολογία του ελληνικού λαού- χωρίς αποζημίωση στους μεγαλοτραπεζίτες-παράσιτα, και κάτω από εργατικό έλεγχο. Διασφάλιση όλων των καταθετών μέχρι τις 100.000 ευρώ, και χρησιμοποίηση των τραπεζών για την επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας.

* Αντί για ιδιωτικοποιήσεις-ξεπουλήματα, εθνικοποίηση όλων των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων ώστε σε συνδυασμό με τις εθνικοποιημένες τράπεζες να βγει η οικονομία από το φαύλο κύκλο της ύφεσης, να ανοίξουν δουλειές και να χτυπηθεί η ανεργία.

* Άμεση έξοδος από την κυριαρχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕΕ δεν είναι, ούτε ποτέ ήταν "σπίτι των λαών". Είναι σφαγείο των πολυεθνικών. Δεν είμαστε υπέρ του εθνικού απομονωτισμού, γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει ούτε καπιταλισμός ούτε σοσιαλισμός σε μια μόνο χώρα. Επιδίωξη άμεση, μαζί με την εργατική τάξη της Ευρώπης, για τη δημιουργία των Ενωμένων Σοσιαλιστικών Πολιτειών της Ευρώπης από τον Ατλαντικό μέχρι το Βλαδιβοστόκ. Στην περιοχή μας για Βαλκανική Σοσιαλιστική Ομοσπονδία και για μια ευρύτερη Ευρωμεσογειακή συνεννόηση.

* Πόλεμος στα ζόμπι του ναζισμού, του ρατσισμού και του πολέμου. Ενάντια στη συμμετοχή της Ελλάδας στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ που σπέρνουν πολέμους και απελπισία στην Αφρική και την Μέση Ανατολή. Έξω οι ιμπεριαλιστικές βάσεις. Για μια διεθνιστική συνεργασία των λαών και των εργατών στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση και αναξιοπρέπεια.

Στη βάση των παραπάνω κομβικών σημείων το ΕΕΚ είναι ανοιχτό για την κοινή ταξική δράση και συνεργασία με όλο το αριστερό εργατικό κίνημα, οργανώσεις, κόμματα, αυτόνομα σχήματα και κινηματικές συλλογικότητες, σε εξωκοινοβουλευτική δράση αλλά και στις εκλογές. Χρειαζόμαστε ένα ενιαίο ταξικό μέτωπο μάχης κι όχι ένα άμορφο σχήμα ενότητας με τις σκιές και παρασκιές της αστικής τάξης και του εθνικισμού.

Συγχρόνως, καλούμε τα μαχόμενα τμήματα του προλεταριάτου, της νεολαίας και της διανόησης να ενισχύσουν, υποστηρίξουν και οργανωθούν στο ΕΕΚ, για τη δημιουργία του μαζικού επαναστατικού κόμματος της εργατικής τάξης - μια πρωτοπόρα οργάνωση μάχης σε όλα τα οικονομικά, συνδικαλιστικά, πολιτικά και ιδεολογικά ζητήματα της ταξικής πάλης, για την αμφισβήτηση και ανατροπή της αστικής εξουσίας, για την εργατική εξουσία των συμβουλίων και το σοσιαλισμό.

Αθήνα 21 Αυγούστου